

οἵποισν τι καὶ τοῖς ῥόδίων ἱστόρηται. οἷς ἔγειρε πόλες Τοιάδυτης τέχνης
ἡ νῆσος. εἴ τα λύδια ἐδόκουν μηρῷ καὶ κανθάροις αὐτὸν διὸ καὶ
ἀλύσεσιν ἐξεδέσμοντα, ἵνα δῆδεν μὴ κινηθένται Φύγοιεν. Ήνίτ-
τον τὸ δὲ ἄρρενον τοῦ Λύγτερον δεσμόν, τὸ παρόλογον αὐτοκινη-
τον τῶν αἰγαλοάτων ἐκείνων, ὃ ποῖα θεαὶ Δαίδαλος ποιεῖ μν-
ήσεια. Cum his omnibus tamen quomodo locus Pausanias
in Corinthiacis sive lib. 2. p. m. 92. conveniat, nondum fa-
tis video. Δαίδαλος δὲ ὅποισι εἰργασταὶ, ἀτοπώτερα μὴ δένεις τὸ
Ὥψιν, ὅπις εἶπει δὲ ὅμως οὐ καὶ ἐν θεού Λύτοις, Dædali quidem opera
rudia sunt, neq; aspectu decora, attamen numen veluti quoddam præse fe-
runt. Posteriorius autem, statuas Dædali motas fuisse vel li-
bramentis vel aura inclusa, docere videntur Plato & Aristote-
les. Ille enim scribit Dædali signa pedib⁹ vincienda esse, ne au-
fugiant. Cujus rei meminit in Menone, his verbis: Οὐ τοῖς
Δαιδαλοῖς ἀγάλμασιν δὲ φροσέχηνας τὸν νῦν. Ισως δὲ καὶ δένει παρὰ υ-
μῖν. Πρέστι γέτο λέγεις; οὐ καὶ ταῦτα εἰς μὴ μὴ δεδεμένα η̄
διποδιόρθοντα, δεφαπτεῖται, εἰς δὲ δεδεμένα φρομένει τις δὲ διη; τὸ
ἐκείνοις ποιημάτων λελημένον μὴ σκηνῶσιν δὲ πολλῆς θεοῦ ἀξιον δέ
ημῆς ἡσεῖ Διαπέτην αὐτὸν. γέτο φρομένει. δεδεμένον δὲ πολλῷ
ἀξιον, i.e. Quoniam non animadvertisisti Dædali signa. Fortassis ne sunt qui-
dem apud vos, Quorsum isthuc dicas? Quoniam illa quoq; ni revinctafue-
runt, discedunt atq; aufugiunt. Sin vindicta sint, consistunt. Quid
tum postea? Si quod ex illis operibus solutum possideas, hanc qua-
quam magno aestimandum, perinde quasi servum possideas fugitivum.
Neq; etiam apud te manet. Sin aut vindictum, id magno aestiman-
dum su. Idem in Hippia majore sic refert, quasi de priscis & ob-
soletis dici soleat, εἰ ἄρρενον ὁ Ιηπία οὐ βίας αὐδεῖσιν γέλεσον
αὐτοῖς φλοιοις ψυᾶς. οὐτοις εἴη τὸ Δαιδαλὸν Φασιν, οἱ αὐδεῖσι
τοποιοι νῦν, εἰ γενομένοις τοιαῦτα εργάζοντο, οἵα ήν αὐτὸν Λύτοις
ἔχει, καταγέλασον αὐτοῖς. Si sane nunc οὐ Hippia Bias reviviscat,
risum apud vos tulerit: quemadmodum & horum temporum statuarii
de Dædalo narrant, si nunc vivens talia proferat opera, qualia erant
illa unde famam ac nomen adepius est, deridiculum fore. Aristoteles
verò libro Politicorum primo cap. 3. dum servos instrumentis
comparat, eosque instrumenta viva dicit: Εἰ γέτο ηδύνατο